

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Orator Christianvs Caroli Regii E Societate Iesv

Reggio, Carlo

Romæ, 1612

Eucharistiæ sacramentum, & Extremæ vnctionis. cap. 21.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68672](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68672)

- icipes ac thesaurorum euadimus, atque adeo in eum transfamur; sicut enim panis in Christi corpus transubstantiatur, & vinum in sanguinem, ita & nos quodammodo in ipsum moraliter conuertamur, quam vnionem mirifice Christus explicauit post datam Apostolis Eucharistiam. Ego (ait ad Patrem) claritatem quam dedisti mihi, (hoc est diuinitatem, quam ei Pater ab aeterno communicauit) dedi eis; nempe sub speciebus sacramentalibus cum humanitate; vt sint consummati in vnu, hoc est vt perfectam consummatamque communionem habeant cum ipso Deo; hoc enim ait Chrysostomus. ardentem amantium est proprium. Et Greg. Nissen. vt id efficiamur, quod ipse est. Vnde Cyprianus. non solum Deum & hominem fatemur, sed & nos ipsos corpus eius effecti, Sacramento, & re sacramenti capiti nostro connectimur.] Nec solum ad Dei vnionem tam perfectam, hoc Sacramentum nos eleuat, sed vt inter nos quodque vnum simus. maximo charitatis vinculo colligari, quod est D. Pauli argumentum ad Corinth. cum ait, vnus panis & vnus corpus sumus, qui de vno pane, & de vno calice participamus; Vnus panis sumus, quia ipse Christus qui est panis viuus, quem omnes sub panis specie accipimus, in omnibus idem est, sicut multae hostiae, factae sunt vnus Christus, vel vt docet
- 10. 17.**
- Hom. 61.** ad Pop. Ant. In c. 3. Eccl. De cena Domini in fine.
- 2. Cor. 10.**
- Epist. 63.** Cypr. sicut vnus panis fit ex multis granis, & vinum ex multis racemis, ita & Christiani per hoc Sacramentum vnus panis sunt, & vnum sunt inter se; Addit vero D. Paul. & vnum corpus, quia licet vnum simus in Ecclesia per Christum, sunt tamen diuersa membra, & vnitas non tollit diuersitatem membrum & statum in Ecclesia, quia est vt corpus ex diuersis constans membris, ac functionibus; Imò vero perficit haec vnitas vnum quodque membrum in suo munere, sicut panis in corpore sumptus vniciusque membro, ac parti corporis ita adhæret, vt sese vniciusque substantiae membrorum accommodet; Itaque nostro Oratori non deest occasio, & materia argumentorum in genere suo foris est his quae diximus praesertim si ad vnionem cum Deo, & mutua inter nos velit impellere. Habet enim hic locus meo iudicio magnam ad hoc vim. Ideoque Conc. Trident. vocat hoc augustissimum Sacramentum, vinculum charitatis, concordiae Symbolum. Praeter haec quae diximus, inuitandus est populus ad frequentem huius Sacramenti sumptionem, vt ex parte imitemur Ecclesiae primordia, praesertim si referantur multiplices fructus; est enim certissimum illud Cypr. mens deficit, quam recepta Eucharistia non erigit, & accendit. Et sicut panis communis,

nis, quem quotidie edimus vita est corporis, ita panis iste su-
 per substantialis vita est animæ, & sanitas mentis tactu sancti-
 ficat, fide illuminat, veritate Christo conformat. Sed sicut
 his qui bene parati ad hanc cælestem mensam accedunt, magna
 quædam bona proueniunt; Ita qui indignus accedit iudicium
 sibi manducat & bibit, non dijudicans corpus Domini ait Paul. *Hem. 6. in*
 & addit, ideo inter vos multi infirmi, & dormiunt multi. Au- *2. Cor. in*
 di quæ graui argumentatione acriter ex hoc loco D. Chryso- *fine.*
 stostomus inuenitur contra turpiloquium. Considera (inquit) audientes
 quomodo rubore suffunduntur dum tu loqueris indecora, quid
 vilius homine turpiloquo? quid contemptius? fatius est puru-
 lentiam ab ore demittere, quam verbum obscenum; Nunc si fe-
 teat os, ne cibum quidem vna capere sustines, at cum tantus fe-
 tor sit in animo, dic mihi audes communicare mysterijs? At si
 quis vas impurum, aliunde capiat ponatque in mensa tua, susti-
 bus illum exacturus sis: Porro Deum in ipsius mensa, (nam
 mensa illius est, os nostrum Eucharistiæ plenum) cum verba
 aseras, quous impuro vase sordidiora, obsecro te, non putas
 ad iram prouocari? & quomodo id fieri possit? Nihil enim
 perinde offendit sanctum ac purum, vt huiusmodi verba. Va-
 guentum in ore tuo posuit Deus, tu verò cadauere fetidiora,
 tibi reposuisti verba, ipsamque interius animam torpidam, &
 immobilem reddis? Restat Extremæ Vnctionis Sacramentum
 à Christo, vt omnia sacramenta institutum, & à D. Iacobo Ec-
 clesie his verbis propositum. Infirmatur quis in vobis? indu-
 cat presbyteros Ecclesie, & orent super eum, vngentes eum
 oleo in nomine Domini, & oratio fidei saluabit Infirmum, & al-
 leuiabit eum Dominus, & si in peccatis fuerit remittentur ei;
 Ex quibus curabit diligens Concionator, omnes pro suo mu-
 nere aliquando monere, nè in huius Sacramenti vsu negligenter
 se gerant. D. Bernardus in vita Malachie refert, quod cum
 is cuidam mulieri hoc conferre distulisset, & illa interim obiisset,
 adeo doluit vt tota nocte supra corpus lacrymas funderet,
 ob quarum merita, defunctæ spiritus restitutus est, quæ Episco-
 pum salutaui, ab eoque inuncta est, & aliquos postea annos su-
 peruixit. Secundo monendi sunt omnes, vt ad bonam mortem
 se parent, ad quam etiam hoc institutum est Sacramentum,
 cum negotium sit tanti momenti, vt ab eo momento æternitas
 ipsa pendeat, & in qua Dæmon maximè insidiatur homini, sciens
 quia modicum tempus habet, proptereaque curandum vt ago-
 niantes viri spirituales adsint, qui monitionibus ac precibus

Hem. 6. in 2. Cor. in fine.

Iac. 5.

8. mo. R

*doctus A
bbi thud
antiqua*

opem laboranti in extremis ferant. Tertio ex partibus corporis, quæ iniungi solent, scilicet oculis, auribus, ore, manibus renibus, pedibus, colligimus in his solere homines peccata facius committere, quare monendi sunt, ut in vita has partes in maculatas conferuent.

Merita Christi, Apostoli, Propheta, Martyres, & Mater Christi. Cap. X X.

Merita nostra ex Christi meritis.

Merita & satisfactiones Christi, nos primò ad gratitudinem prouocant, quoniam suis laboribus, tormentis & actionibus heroicis, imò diuinis non sibi meruit, sed nobis. Nos enim ex ipsius Christi Thesauro accipimus, ut mereri possimus aliquid coram Deo, & peccatorum debita exoluamus. Merito mirari possumus & dicere O rem miram non habet homo pecuniam, qua debitum soluat, ab eo accipit cui debet; ex alieno es soluit alienum, & adderem, seruus ait Domino, patientiam habe in me, & omnia reddam tibi, & Dominus ait Seruo, penitentiam habe in te, & omnia remittam tibi. Christi enim merita nostram non excludunt penitentiam, nec nostra merita, quæ tamen propter Domini merita sunt merita, sine illis autem nihil habent opera nostra aut pretij, aut meriti. Secundo, ut ad eum recurramus, omnino excitant. Christus enim nobis meruit, & peccati remissionem, & gratiam, & iustificationem, & auxilia Dei, & æternam salutem, ut dicitur Act. 4. non est aliud nomen, in quo oporteat nos saluos fieri, & cap. 6. Huic omnes Prophetae testimonium perhibent, remissionem peccatorum per nomen eius accipere. Tertio discimus ex Christi meritis, non otiosi, ut hæretici somniant, imò blasphemant, sed ut ad exemplum eius strenuè collaboremus, quia Paulus docet, nos futuros Dei hæredes, & Christi cohæredes, non absolute, sed ea conditione, ut cum eo simul patiamur, & hoc modo glorificemur. Cum autem, ait August. Deus coronat merita nostra, nihil aliud coronat quam munera sua, & alibi refert Pauli verba bonum certamen certavi, eursum consummavi, opus est, (ait) fidem seruavi, opus est; superest mihi corona iustitiæ, merces est; sed in mercede, tu nihil agis, in opere non solum agis.]

Rom. 8.

Ep. 105. ad Sixtum.

Li. 50. Hō. 14.

Apostoli Christi fide firmarunt.

Apostoli Christi fuerunt primi Domini nostri Discipuli, qui ex ipso fonte Euangelium, hauserunt, ab ipso Christo destinati, & missi, ut Christianam Religionem, toto terrarum orbe disse-